

Augustin Wibbelt,
In'n Mäten

Nu geiht de Wind so week un sacht
Den ganzen Dag, de ganze Nacht
Üöwer de Büsk un Wiesken.

Mi dücht all, de Vigölkes blaiht:
En söten, söten Rüeck, de weiht
Üöwer de Büsk un Wiesken.

Un wenn man auk kien Blömken süht,
Et is kien Twiewel: Fröhjaohr tüht
Üöwer de Büsk un Wiesken.

Giff acht! Du häs't so baoll nich dacht
Dann ligg de vulle helle Pracht
Üöwer de Büsk un Wiesken.

Verkinto de tiu êi Germana poemo estas AUGUSTIN WIBBELT (*1862-09-19 – †1947-09-14).

Arg-599-1207 (2012-09-20 15:01:57)